

ABONAMENTUL: Pe un an . . . 24 Cor. Pe o jum. de an 12 " Pe trei luni. . . 6 " Pentru România și străinătate: Pe un an . . . 40 lei. Pe o jum. de an 20 "

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACTIA SI ADMINISTRATIA Targul Inului Nr. 20.

INSERATIILE se primesc la administratia. Prețul după tarif și tavolă.

Manuscrisele nu se înapoiază.

ZIAR POLITIC NAȚIONAL.

TELEFON Nr. 226.

Sovinismul și ignoranța politice de azi a Europei.

De H. H. III.

Invingătorii și învinși.

Vae victis!... Fieea a dat invingătorilor nu numai arme de fier, ci și arme sufletești. Pe lângă frica cea mare ce o bagă cei puternici în cei slabi, ei izbutesc să-i convingă pe cei din urmă despre inferioritatea lor, ba îi aduc până acolo încât îi fac să admire, să se minuneze de cultura, de geniul celor dintâi.

Astfel suntem și noi Românii: despoiați de toate comorile, umiliți, defăimați, ba chiar batjocuriți de acela, cari ni-au fost mai înainte inferiori, și cari tocmai din pricina inferiorității lor ne-au dușmănit, — am ajuns în niște astfel de vremuri, în cari noi recunoaștem de normală și firească starea de umilită și rușine nemăpomenită, în care ne aflăm astăzi în Europa. Polonezii, Croații, Alsacienii, Finlandezii etc. sunt fericiți în asemănare cu noi; ei au un trecut mai fericit și nu și-au pierdut așa de mult libertatea, pe când noi Românii din Ungaria suferim de 500 de ani povara cea grea a alianței austro-saxono-maghiare!

Lucru ciudat! De curând a apărut la Paris o carte despre »Aspirațiile autonomiste din Europa«, în care aflăm multe și mărunte despre Albanezi, Macedoneni, Finlandezi, Croați, iar despre Români nimica; și nu e alt popor în Europa, care să aibă mai mult drept la autonomii ca noi. Greșelile și slăbiciunile noastre din trecut au urmărit în ziua de astăzi. Noi am trăit afară de Europa; politica noastră nu a trecut peste granițele »Daciei fericite«, tocmai așa precum au dorit-o de altfel »kormány-«-ulteriori ungurești, cari cred și astăzi, că Ungaria prețuiește tot așa de mult ca întreaga Europa sau poate ca întreg pământul, care era cât pe ci să răsună de sgomotul războinic al pînților grandomaniei austro-ungurești.

Trebue să ieșim din întunerecul fatal, în care am zăcut până acum, trebue să dăm dovezi la lume despre virtutea și despre dreptul nostru, nu prin »memorande« umilitoare, nici prin frica de procurorii ungurești, ci prin

întărirea mândriei, a conștiinței, cinstei și demnității noastre naționale. Scopul nostru este slobozenia desăvârșită națională, slobozenie incompatibilă cu existența ori-cărui stat ostil al naționalității noastre.

Căci după drept un popor, o națiune nu-și pierde niciodată independența. »Mi se pare incontestabil, că naționalitățile, cari s'au supus de voe unui stat, își recâștigă independența, îndată ce vreau să se despartă de el. Aceste naționalități au fost totdeauna independente (după drept) și faptul că și-au fusionat independența n'a putut schimba într'u nimica existența dreptului lor față de alte state. Cred însă, că este tot asemenea și în cazul când naționalitățile, cari vreau să se despartă, au fost supuse cu puterea, aceasta din pricina, că, ori cât de mare ar fi, puterea nu este decât un fapt simplu, care nu poate influența asupra unui drept: ea nu poate nici crea, nici mări, nici susține un drept.« (Ioan Tanoviceanu: De l' intervention au point de vue de droit international, Paris 1884).

»Dar, veți zice, — spune același autor — că totdeauna cel mai puternic va învinge și va da legea celui mai slab, însă războiul nu e drept... Aceasta este adevărat, dar este un lucru fatal, inevitabil: acolo unde nu este o dreptate puternică și nepărtinitoare, puterea hotărăște asupra certelor: cel mai tare are totdeauna drept, cel mai slab niciodată.

Natura conservatoare s'a îngrijit însă să dea și celor mici și slabi arme de apărare. Natura a dovedit, că în principiu nici un neam supus ei nu este mai mare ca celălalt și că toate sunt egale și au aceleași drepturi, căci orice putere, orice împărăție, care trece peste hotarele sale firești, slăbește. Istoria ne dă destule pilde. Cea din urmă este Turcia și înaintea ei Austro-Ungaria, care n'a putut forma, cu toate opintirile, o forță unitară; dovadă bătăliile mănecate de ea în veacul trecut. Maximul de forță nu-l poate atinge un stat decât în hotarele sale firești, adică pe teritoriul său național. Deci după principii adevărate de drept nu există decât state naționale.

Aristocrația e puterea popoarelor. Dar ce fel de stat a fost de pildă imperiul roman? Temelia lui a fost tot naționalitatea romană. El bine, cum a

putut ca un dialect vorbit la început de o ceată de oameni și de un singur oraș să ajungă limba domnitoare a unei lumi întregi? Da, o națiune are drept să se răspândească până unde poate. Dar tocmai aici este adevărul. Lățirea națiunilor are hotarele sale în timp și în spațiu. Geniul latin a fost și va rămâne totdeauna cel mai vast; el a născut creștinismul și tot el a pus temelia unității omenirii întregi. O deosebire mare însă pare între statele vechi și cele de azi. Imperiul roman a fost o aristocrație răspândită peste tot pământul; mijlocul de »domnire« era aristocrația. Și nu vedem urmele acestui fel de domnire veche și în zilele noastre? Statele, cari stăpânesc astăzi ținuturile locuite de naționalități, le stăpânesc în urma slăbiciunii aristocrației acelor ținuturi. Aristocrația poloneză a tradat Polonia, aristocrația maghiară a tradat Ungaria, aristocrația franceză a dat Franța revoluționată pe mâna armatelor europene, aristocrația italiană a susținut în Italia așa multă vreme dominațiunea Austriei, aristocrația românească a tradat și neamul nostru alianței germano-maghiare și a. m. d. Vedem deci că mijlocul de dominațiune a unei țări este totdeauna aristocrația. Puterea unui neam zace deci în clasa lui stăpânitoare. Faptul deosebirei de limbă dintre aristocrație și popor a făcut pe unii învățați să susțină, că rasele sau neamurile omeniești sunt inogale; că unele au drept să stăpânească pe celelalte. Teoria aceasta a inegalității națiunilor a fost și este dogma statelor poliglote, cari susțin, că au drept să stăpânească neamurile inferioare în cultură.

Cei mai aprigi apărători ai acestei teorii, în timpurile mai nouă, au fost scriitorul francez Conte de Gobineau și englesul Huston Steward Chamberlain, autorul cărții »Temelile veacului al XIX-lea«. Ei bine oare popoarele germanice, cari au ruinat imperiul latin și și-au format pe ruinele lui o cultură, au fost superioare latinilor? Numai un orb ar putea să nu afle răspunsul. Au fost inferioare în ceea ce numim cultură și inteligență, dar superioare în forță. În ce stă superioritatea popoarelor admirate astăzi, mai ales a poporului german? Într'o simplă închipuire. În ce stă superioritatea Nemților față de Români? Toți vor răspunde, că în »cultură«. Cultura se deosebește însă în

cultură externă și cultură internă. Cultura externă, cultura formei trebue să precede celei dinăi. După ce un popor și-a câștigat cultura internă, s'a »nobilizat«, el poate trăi și fără cultura externă. Cea dintâi este trecătoare, cea de-a doua este vecinică. Nemții n'au avut ce moșteni dela strămoșii lor barbari, pe când Romanii, fără îndoială au avut o temelie antică de cultură, a cărei urme au rămas și după-ce ea le-a fost răpită de dușmani. Deosebirea din trecut a trebuit să pricinuiască și o deosebire în viitor. Cei de jos sau înălțat, iar cei ce au fost sus s'au coborât. Vecinicul curs al lumii! Astfel rasa germană s'a ridicat ca o uriașă în veacurile de mijloc și s'a răspândit aproape peste toată Europa, cucerind aproape întreaga aristocrația a continentului pe partea ei. Astfel au ajuns unii să susțină, că întreaga aristocrație europeană este de origine germană, ceea-ce este exagerat.

Nu mai incapa îndoială, că cele 2 milioane de Nemți din Ungaria numai prin mijlocul aristocrației au putut să aducă această țară sub domnia Austriei. Germanii au ajuns la putere în Ungarie prin aristocrație. Sașii în Transilvania de asemenea au lucrat împotriva celorlalte neamuri prin »nobilimea țării«. Unde s'a mai pomenit în Europa o alianță a burghezimei cu o nobilime în felul cum a fost aceea cu »Unio trium Națiunum« dela 1437? Două milioane de oameni au tras în cumpănă mai mult ca 20 de milioane și susțin și astăzi în Ungaria regimul fatal a domniei prin aristocrație. Deci luptă în contra aceluia cari despart până astăzi evul mediul de veacul al XX-lea, ținând îndepărtate popoarele de adevărata cultură!!!

Nu e popor în Europa, care să fi fost o jertfă mai mare a aristocratismului exagerat germanic, care, nu numai că a umilit pe cum nu se putea mai tare neamul românesc, dar i a răpît chiar elementul său de viață, suveranitatea națională. Nu vreau să întru aici în teoriile suveranității, care nu vine de sus în jos cum cred cei mai mulți, ci dela Dzeu, care o trimite din sânul poporului, precum și cultura a pornit de jos în sus.

(Va urma).

Contele Berchtold obosit. Tot cu mai puțină rezervă se vorbește la Viena că ministrul de externe al monarhiei contele Berchtold nu va mai rămâne lung timp în palatul de pe Ballhausplatz. Acum și semioficiosul »Montags-Revue« rischează profetia aceasta, și scrie, în numărul său de Paști, la loc cam ascuns, între știri și informațiuni felurite:

»Contele Berchtold s'a întremat din influența de durată lungă de care a suferit, dar nici acum nu se simțeste eu totul liber de urmările ei. Dela pranzurile diplomatice oficioase aranjate în palatul său ministrul de externe a trebuit să absenteze, și colegul său dela ministerul finanțelor comune Bilinski a făcut onorurile, asemenea dânsul presidează interinal și în consiliile comune de miniștri, când e reținut contele Berchtold. Ministrul de externe este și de altcum foarte indispus; că oare numai din cauza influenței, ori doară și pentru ciudatele întâmplări recente din diplomație, nu se poate spune cu siguranță; se crede însă, că a contribuit și episodul bizar din jurul celor două comunicate despre demobilizare, și mai ales atitudinea regelui Nichita. Cert e, că contele Berchtold s'ar reînnoace bucuros la ocupațiile cele de mai demult.

Conflictul cu Montenegro. În urma demersurilor energice făcute luni de către ambasadorii Austro-Ungariei, Italiei, Germaniei și Rusiei la ministeriul de externe din Cetinje, prin cari s'a cerut încotarea bombardamentului orașului Scutari pe timpul eștrei populațiunei necombatante din acest oraș, s'a întrunit îndată consiliul de miniștri muntenegrean pentru a da răspunsul cerut. Conținutul notei muntenegrene, care s'a expediat ieri la Viena, încă nu se cunoaște. Se crede însă, că regele Nichita, ținând cont cu deosebire de intervenția Rusiei, a satisfăcut cererile Puterilor mari.

Anglia nu e angajată. În camera comunelor deputatul Byles a întrebat guvernul, că în anumite împrejurări e decisă Anglia a trimite trupe Franței?

Asquith a răspuns următoarele:

In colibă la dogari.

De Dorel.

Innoptase. Peste pălcurile de nori respirați, cari înaintează încet, trăgănat spre nord, luna își urmează cursul regulat către asfințit.

Sub poalele muntelui Balămirăeasă este o singură casă în a cărei fereastră mai licărește o rază de lumină.

Eu cu fratele George și cu Ilie urcam pe o cărare îngustă, conduși de lumina arginție a lunii spre casa cu raza de lumină.

Proprietarul Ion Marcu, om văzut în sat, cu avere, de cinste și foarte ospital, ne vede bucuros. Aici e cvartirul general, aci găzduim întotdeauna și aici să întâlnesc toți cei ce vor să vâneze pe Balămirăeasă.

Marcu ne întâmpină în poartă, căci și el e mare vânător și abia așteaptă să ne vadă, iar Ilieana — nevastă-sa — ne așteaptă cu pat moale și cină caldă. Întâlnirea e cât se poate de amicală, închinăm câte un pahar de rachiu, cinăm împreună și facem planul pe ziua de mâine.

Vecinul Simțion și cu Ilie, fac la planuri și închină mereu pahar de pahar, dușcă la dușcă, povestesc și poveștile lor degenerază în povești vânătoarești cari nu încep în cadrele acestei scrieri, căci atunci ar trebui să încep cu știrea senzațională, când unul dintre ei a îm-

pușcat o iepuroaică, a purtat-o aproape o zi întreagă așa pușcată și legată la straiță, iar acasă i-a scos Intestinele și din ele săriră doi pui de iepuri, se plimbau prin casă și au trăit mult, foarte mult... În asemenea povești am adormit!

Abia a trecut miezul nopții. Când părăsirăm casa ospitală și o luarăm pe piciorul păduros al muntelui în sus și în revărsatul zilei eram în vârful Runcului.

Ilie dete drumul căpăilor, iar noi ne așezăram fiecare la câte un loc anumit.

Într'un târziu auzim, lătratul rar al unui câne, apoi la al doilea și lătratul devenea tot mai des și din ce în ce mai aproape de noi. O detunătură de pu că și câni trec lătrând preste linia păzită de noi și se aud mai departe... tot mai departe...

»A scăpat — se vede«, gândesc eu.

Ce era adevă? Capra venea pe o cărare îngustă prin desimea pădurei direct la George. El o vedea, dar a lăsat-o să se apropie, ținea pușca la ochi și atunci un băiat cum și prin ce minune ajunse pe nesimțite la spatele lui, strigă: »Iaca capra!« Nu sfârși bine cuvintele și căprioara dispăru în desimea. A tras așa în partea aceea, dar n-a nimerit-o. Când am întâlnit pe George înjura și îmbrăncea pe bietul băiat, care i-a mâncat norocul de cu dimineată.

A trebuit se așteptăm mult și se durmim la umbra brazilor până s-au reîntors căpăii.

Rămâne acum să ne încercăm norocul pe Hodoabe.

Stam pe o cărare sub o stâncă ce se ridica asupra capului meu ca turnul unei biserici, iar la picioare se adăncea o prăpastie de mă înfloram, când priveam spre ea și dejur împrejurul stâncei pădure.

Ori cât de măiastră e căprioara în urcatul stâncilor, totuși pe alt loc nu poate trece, ci trebue să-mi dea o întâlnire aici.

Colo departe s-aude lătratul cânilor, dar nu în modul obișnuit după sălbătăcie, ci ca și când ar urmări pe un om. Pe cărare din pădure apare un animal înflorător, cu un cap mare și din falca din jos, de ambe părțile câte un dinte lung, și alb ca zăpada Era diform și venea încet, în pași, din când în când se arunca după căpăi cari fug vâitându-se. Eu ca vânător bun, deși în viața mea n'am mai văzut un asemenea dobitoc îndată l am cunoscut. Era mistreț și fiind că în pușcă aveam numai alice mari, pentru căprioare, o luai pe cărare înaintea lui. Mergeam destul de repede, ca să-i fac loc să poată trece pe cărare.

Mă simții mai liniștit când văzui pe fratele aproape; mă așezău sub crengile unui brad și mi-am scos merindea să îmbug ceva.

George aștepta să audă detunătura puștei și pe urmă mă zări aproape de el lângă un brad.

Veni la mine și îmi șoptii în ureche.

»Ce mână câniile? — Nu știu!...

—Nu trebuea se păreștii așa repede poteca!« și plecă el în partea de unde veneisem.

O frică și neliniște mă cuprinse și era să-i spun să nu meargă că să întâlnește față în față cu un animal ce-i poate periclita viața, dar n'am cîutezat. Am lăsat totul: pălărie, pașe, straiță, pușcă și am rupt-o de fugă către Ilie și îl chem într'ajutor.

Descărcarea puștei resună departe prin pădurea de brad, iar eu ajungând la Ilie, numai atâta am putut zice: »Ilie! porc sălbatec!...

Pentru Ilie și ceilalți ortaci prezentarea mea, dezarmat total, a fost o vie dovadă că viața fratelui meu George e în pericol și toți năpădiră într'ajutor spre locul de unde a resunat pușcătura, iar eu m'am reîntors la merinde și am pus mâna pe pușcă, ca la caz de va fi scăpat mistrețul să mă afle înarmat. Pe când ne întâlneam, mistrețul urmat de căpăi trecuse vârful muntelui.

Ortaci Ion și cu Simțion își luară rămas bun, ne părăsiră, că aveau lungă cale până acasă, iar noi trebuia să așteptăm sosirea căpăilor și ne hotărâram să rămânem și pe ziua de mâine aici. Să trecem muntele și să vânam în pădurea cea mare.

Bolta cerului era acoperită de pretutindeni cu o pătură groasă de nor

și lumina zilei se vedea biruită de întunerecul nopții.

»Pentru sălaş coborâm la colibele dogarilor de sub Runc, colo unde se văd cele trei focuri« — zice Ilie.

Nime n'are să observe nimic la propunerea asta. E indiferent unde dormim, trebuie însă să dormim lângă foc, altfel ne umele frigul că surtem în lunile de toamnă.

Întunerec se făcu pe tot întinsul când ajunserăm la colibă.

În mijlocul pădurei trei colibi cu trei muncitori și la trei uși de colibă trei focuri puternice ce luminau departe prin întunerecul nopții. Acești muncitori, preste zi, doboară bradul cel mai puternic, din lemnul lui cioplesc doage pentru cubare și coaja o folosesc la acoperitul colibelor.

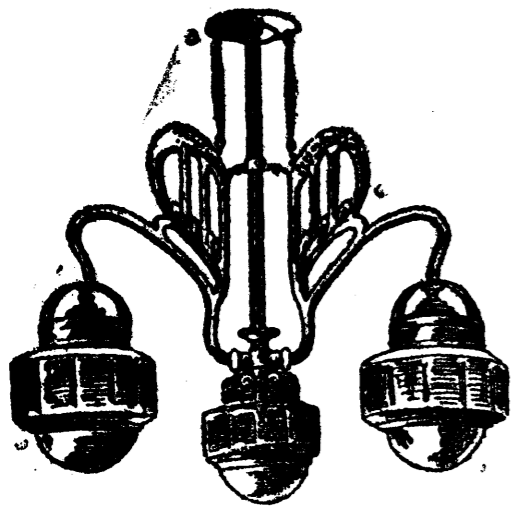
Ilie leagă căpăi de pușcă — mai la o parte și noi ne trântim în jurul focului pe cetina de brad ce te alintă mai dulce ca divanurile din saloane.

Cinaram din merinde și după cină bietul muncitor, care aproape toată vara o petrecuse aici în luptă cu brazil, ne făcu un pat în scunda lui colibă. Avea un sac plin cu cetină de brad și asta servea de pernă, iar de așternut o blană din lână de oaie. George se întinse cât fu de lung în acest pat și se simțea ca acasă, eu și cu Ilie preferăram să dormim afară, la aer curat, lângă foc.

Noaptea târziu focul se potolise

Policrande pentru gaz cu lumina Graetz.

cu prețuri originale ale fabricii și bec veritabil graetzin, cu toate trebuincioasele părți constitutive, schimbarea celor stabili independente, recomandă

Jekelius & Stotz

magazin de sticlărie și porcelan.

!!! A V I S !!!

40 mii kgr. luminări pentru sfintele Paști ofer cu prețul de Cor. 82.— 100 kgr. loco fabrică sau din depositul

Karol Harth

(la pomul verde), Brașovul-vechi, garantez că luminările, în pachete, din cauza căldurii nu se vor lipi una de alta.

IOAN PETEU.

Prima fabrică de lumânări de ceară și parafină din ARDEAL.

Expert de croitorie încredințat de Minister

Pregătește în atelierul propriu **Haine de Domni** din stoffe moderne neindigiene

Tellmann Béla

Confectionare de mantale englezești pentru dame și costumuri.

Pentru studenți și orășeni prețuri moderate.

Salon de modă, BRAȘOV,

Piața Francisc Josif, Colțul Târgului Cailor deasupra magaz. chertă, etajul I.

Comande din provincie se execută, fără a lua măsură, sub garanție.

Cărbuni de peatră, de Koks și Briquet.

Calitate superioară în bucăți și mărime cât o nucă în saci de 50 Klg (:): duși acasă, se capătă cu prețul de zi en gros și cu măruntu. (:)

BRAȘOV, Strada Spitalului Nr. 62. — Telefon 365.

N. I. FOLYOVITS SUCC.

Holtrich-Ujhelyi,

BRAȘOV, Târgu grâului Nr. 4.

Mare asortiment în stofe moderne pentru dame și bărbați.

— Stofe de haine și Albituri. —

Trusouri complete.

Serviciu prompt! Prețuri ieftine!

Desfacere totală concesionată de autoritate

Haine pentru domni, băieți și copii la

J. ASCHER,
Târgul Inului No. 26.

Nr. 91/913.

Publicațiune.

Vineri în 4 Aprilie a. c. st. n. la 10 oare se va ținea în cancelaria subscrisiei administrațiunii licitațiunea verbală pentru vânzarea brazilor din Stejeriș circa 140 m³.

Prețul de strigare a de 1 m³. din tulpine 10 cor. Ca vadiu 100 cor.

Lemnele se folosesc până la grosimea de 10 cm. la vârful. Condițiunile mai de aproape se pot lua în vedere în cancelaria administrațiunii.

Brassó la 22 Martie 1913.

Administrația silvic oraștimis.

Novitate de apă minerală.

Aduc la cunoștința on. publicului, că am pus în circulație apa de zădărie izvorului „BÉLA” din Zăzson, care se află la toate farmaciile, drogerii, și prăvălii de coloniale.

Despre puterea de vindecare a apei Hanko Vilmos și Dr. M. Hantz medic suprem comitatens a declarat că apa izvorului „BÉLA” din Zăzson se pot recomanda la turburarea schimbului de materie la anemie, boala de singe, ofica, la catar a organelor de inspirație și nutrenant, la reumatism și podagră și la boala de rănichiu.

Conținând zădărie foarte bună la copii și tineri. Amestecată cu vin este o băutură răcoritoare. Fiind Zăzson aproape de Brașov sunt în stare a vinde sticla cu 10 fileri cu adusul acasă.

Comandele se execută încă în ziua aceea Magazinul central și manipularia fântanei

Piața boilor Nr. 3.

Telefon 469.

Cu toată stima: **Ladislau Schuster,**

manipulantul apei minerale.

Nr. 87/913.

Publicațiune.

Vineri în 11 aprilie a. c. st. n. la 10 oare să va ținea în cancelaria subscrisiei administrațiunii licitațiune verbală pentru vânzarea ferburilor

I. Din pădurea Șușoica, revirul orăș 1884.

II. Din Pojană care sa comasat la oraș 2618 să va da în arândă pe ani 1913 și 1914.

Obiectul I. Prețul de strigare 170 c. ca vadiu 40 c.

Obiectul II. Prețul de strigare 240 c. ca vadiu 40 c.

Condițiunile mai de aproape se pot lua în vedere în cancelaria administrațiunii.

Brassó la 20 martie 1913.

Administrația silvic oraș-timis.

Aviz.

Avem onoarea a aduce la cunoștința on. public că am luat asupra ne

„CRISTAL”

spălătorie cu abur și vom conta nua sub același nume. Spălătorii noastre cu abur să află în **Straaș Sf. Ioan Nr. 14**, unde se primește rufăria.

Ne vom da toată silința la mulțimi clientela noastră cu serviciu punctual și solid.

Katharina Schneider & Schmidts,
Proprietarii spălătoriei cu abur „Cristal”.

„TRANSYLVANIA”

banca g. m. de asigurare, Sibiu (Nagyszeben) recomandă încheierea de

Asigurări pe viață

in condițiunile cele mai favorabile.

Pentru proști și învățători români gr-or. dela școlile profesionale avuantați deosebite.

Special de remarcant sunt combinațiunile următoare:

Asigurări mixte cu restituirea intereselor de 3% garantată.	Asigurări de pensuni simple și combinate cu asigur. unui capital
Asigurări simple și mixte cu participare la câștig de 40%.	Asigurări mixte cu plățirea necondiționat de 2-ori a capitalului.

Asigurări de foc

deasemenea foarte ieftine.

Dela existența „Transylvaniei” s'au plătit din partea ei:

Capitale asigurate pe viață.	Cor. 7.146.556-63
Pagube de foc	5.275.798.23
Sumele asigurate pe viață erau cu finea anului 1911	10.931.322—
Asigurări de foc	127.763-744—
Capital de fondare și rezerve	2.520.492—

Informații și prospecte se dau gratuit prin direcțiune în Sibiu prin agenturile principale din Arad, Brașov, Bistrița, și Cuj, cum și prin toți agenții din comune.

Agentura principală pentru Brașov se află la dl **H. Herman**, Strada Porții Nr. 51.

Per oare versate în achiziții cu cereuri bune de cunoștință se primește în condiții favorabile în serviciul institutului.

SEFAT ȘI AJUTOR!

pentru cei ce sufer de indigestiuni, acreala de gât, constipație, dureri de stomac, împreună cu sfârșile să folosească

BRADY

Picături de stomac așa numite **MARIAZELL.**

Nu cumpărați imitații și falsificări de picături veritabile sunt cu marca de alăura, subscris **C. BRADY**, și pachetate în hârtie roșie.

Se capătă în farmaci, cu prețul de 90 bani și 1 K 60 bani. 6 sticle cu 5 Cor 40 bani 3 sticle duble cu 4 Cor. 80 bani trimite franca producentu

C. BRADY, farmacia „König von Ungarn” Wien. 1 Fleischmarkt 2 Depot 5.

Minunea lumii.

„Olia” se numește praful care înlocuiește ouăle, folosindul cămăra va fi plină cu ouă.

Un pachet 20 bani. Se capătă la **Kovács P. Pál**, Brașov, Strada Fântanei și la farmacia **Borsodi I.**, Brașov, Strada gării.

Fabricate clasa primă!

Pentru sezonul de primăvară și vară recomandăm produsele noastre renumite ca cele mai bune și anume:

Stofe de haine pentru domni Cheviot și Kamgarn

Stofe de costume pentru dame unicolor și desen.

Stofe Double pentru paltoane, Ulster și mantale de dame

Velours și Plmerstons pentru paltoane de eamnă și paleto

Cheviot și Kamgarn negru pentru costume salon, irac și smoking.

Stofe Loden impenetrabile pentru sport și costume de vânător pentru locot. și voluntari.

Stofe de uniforme pentru locot. și voluntari.

Pledari pentru voiaj, cergă pentru voiaj, ășuri, cai, covoare, etc. etc

Fabrici de postav, mărfuri de modă și tricotaș.

WILHELM SCHERG & Cie. posib de vânzare!

Fabricate clasa primă!

Marfă solidă. Prețuri ieftine

Stofe moderne de primăvară, pentru costume și bluze la

FRITZ PREDIGER,
Brașov, Strada Porții 8.

COVOARE
LINOLEUM
PERDELE

TELLMANN & SPEIL
Târgul Grâului Nr. 8.

Ingrujim și așezarea de **Linoleum** cu lucrători experți. Lucrările de **Linoleum** în Hotel Coroana sunt executate de firma de sus.

J. Brady